

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, de sidste par minutter har vist hushed i fru Pia Kjærsgaards argumentation. For ca. 2 minutter siden sagde fru Pia Kjærsgaard, at børneinstitutionerne naturligvis må rette sig efter samfundet, og 1 minut efter fik fru Pia Kjærsgaard så sagt, at der ikke skulle være nogen lukkelov. Så vil jeg godt spørge fru Pia Kjærsgaard: Betyder det, at børneinstitutionerne skal arbejde 24 timer i døgnet, og vil Fremskridtspartiet skaffe økonomisk mulighed for det?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu drejer debatten her sig åbenbart også fra SF's side udelukkende om børneinstitutioner, men der er jo mange offentlige institutioner i det her samfund, som folk ikke mener fungerer tilfredsstillende i forhold til forbrugerne. Naturligvis bør den slags da indrettes, men jeg må tage afstand fra hr. Tommy Dinesen og til dels også hr. Peter Duetoft, som siger, at tingene skal reguleres herindefra. Organisationerne kan da finde ud af, hvordan tingene skal fungere. Vi ønsker en fri lukkelov, og vi har gang på gang påpeget, at de enkelte handelsstandsforeninger i et område sagtens kan finde ud af, om der skal være åbent eller lukket. Det er da ikke et lovgivningsområde fra Folketingets side.

Formanden:

Fru Sonja Albrink . . . (*Pia Kjærsgaard: Er det ikke min tur?*) Undskyld, jeg opfattede indlægget før som et indlæg i ordførerrækken, det må jeg indrømme. Hvis det ikke var tilfældet, så er det fru Pia Kjærsgaard igen, værsgo.

Pia Kjærsgaard (FP):

I Fremskridtspartiet synes vi ikke – og det har også vist sig under debatten – at regeringen har vist den fornødne politiske eller lovgivningsmæssige kompetence ved behandlingen af ændringen af lukkeloven.

Resultatet af denne manglende kompetence er, at mange af dem, der i dag er berørt af den, bliver meget forvirrede med hensyn til, om fortsat drift af de omfattede kiosker og butikker vil være mulig. Der er f.eks. butiksejere og

ansatte og kunder, hos hvem der hersker stor usikkerhed. Der er sket en meget hurtigt betænkningss afgivelse, som slet, slet ikke står mål med den lange og grundige behandling, der har været af forslaget i udvalget, og som er gået forud. Det endelige resultat af det lovforbereende arbejde er også som forventet meget tilfredsstillende og uegnet til angivelse af retningslinjer for butik- og kioskerhvervet.

Det understreges jo – og det er bl.a. det, der har givet anledning til den meget omfattende diskussion – at man vil kriminalisere kioskeje-re, der f.eks. vælger at sælge dybfrosne flutes, aviser, piskefløde, letmælk eller smør efter et bestemt tidspunkt. Sådanne forhold er naturligvis klart tilfredsstillende for de parter, der bliver involveret. Vi forudser allerede nu i Fremskridtspartiet, at der vil opstå stor utilfredshed, tvivl og forvirring med hensyn til forvaltningen af loven. Derfor må det forventes, at efter at det i en periode har været søgt at føre loven ud i livet, må man erkende, at ændringer og tilpasninger er nødvendige, og så skal vi til at tage diskussionen endnu en gang her i Folketinget.

Det er utilstedeligt, at en hel erhvervsgruppe skal kriminaliseres, bare fordi regeringen ikke er sin opgave voksen og derfor ikke har evnet at behandle forslaget med den fornødne kompetence. På den baggrund skal Fremskridtspartiet naturligvis opfordre ministeren til at trække forslaget tilbage. Det er jo også sådan, at det har været diskuteret meget her på Folketingets talerstol, hvordan politiet skal forholde sig i denne sag. Der vil ske en yderligere konfiskation af varer, hvor politiet efter anmeldelserne skal til at foretage undersøgelser, og det vil kræve enorme ressourcer, som ikke kan blive brugt på det arbejde, som jeg faktisk tiltror Folketingets medlemmer at de mener er det, politiet bør bruge sin arbejdskraft på. Hvorfor skal politiet beskæftige sig med pjat i stedet for de meget alvorlige ting, der rent faktisk sker i vores samfund, og som er en politiopgave?

Jeg bør afslutningsvis sige, at Fremskridtspartiet med alle midler har forsøgt at få denne lov ud af billedet. Vi har henvist til § 42 i vores udmærkede grundlov, hvor der står:

»Når et lovforslag er vedtaget af Folketinget, kan en tredjedel af Folketingets medlemmer inden for en frist af tre søgnedage fra forslagets endelige vedtagelse over for formanden begære folkeafstemning om lovforslaget.«